

Vakantie naar Kreta 2003

Deze vakantie zouden we niet direct naar Kreta vliegen, maar eerst naar Athene. Daar zouden we dan met de veerboot verder naar Kreta reizen. We vertrokken deze maal vanaf Düsseldorf. Onze dochter en zoon reden ons er heen en om 08.45 uur gingen we met de rugzakken op de rug, de kleine rugtas met handbagage in de hand, de hoeden op en de katsouna in de hand op weg naar de incheck balie.

Lichte paniek

Het was niet erg druk in de hal, maar wel een hoog allochtoon gehalte, vooral veel turken met jurken. Er was ook veel politie, bewaking en schoonmaakpersoneel dat gewapend met spuitfles, doekje en handschoenen aan zelfs de onderkant van de tafeltjes poetste. We installeerden ons bij een koffiehoeke voor een lekker bakkie.

Toen ik in de rugzak de portemonnee zocht, zag ik dat de buitenste ritsen van de kleine rugzak open waren. Volgens Arno zaten daar zijn portemonnee, paspoort en rijbewijs in. Arno wilde toen snel onze dochter bellen om te vragen of ze even in de kofferbak van de auto wilde kijken of het er misschien uitgevallen was. Terwijl Arno bij de telefooncel (er waren nog geen mobieltjes of wij hadden ze nog niet) het nummer aan het toetsen was zocht ik verder naar zijn spullen en zag ik achter een andere (dichte) rits Arno's spullen zitten. Pfffff....Gelukkig had Arno onze dochter nog niet aan de lijn en opgelucht gingen we aan de koffie.

Inchecken

Tegen 10.00 uur konden we inchecken bij de balie van Olympic Airways en hierna liepen we met onze handbagage en Arno's "katsoena" (wandelstok) naar de douane en de poortjes voor de controle van de handbagage. Bij veel mensen ging het alarm van de poortjes af en moest er gefouilleerd worden. Toevallig stond bij ons poortje veel Turks personeel, dus werden de mensen met een "jurk" netjes door een Turks personeelslid gefouilleerd. Ook bij mij ging het alarm af (waarschijnlijk door m'n beugel-bh, knopen, nestels, rits etc.) Bij Arno ging het alarm niet af (is nog nooit eerder gebeurd), maar hij moest wel met zijn wandelstok naar de afdeling "Sonderngepäck", want de wandelstok mocht niet mee in 't vliegtuig als handbagage. Dit waren de regels. Een personeelslid gaf toe dat het een twijfelgeval was. Arno maakte de opmerking "als ik oud ben en een Turk dan mag de stok wel mee". Dat had hij beter niet kunnen zeggen, want ze keken behoorlijk pissig. Arno heeft toen wel z'n excuus aangeboden.

Sonderngepäck

Wij gingen op zoek naar de afdeling "Sonderngepäck", maar hier zei men dat we eerst naar de incheckbalie terug moesten om de wandelstok te "labelen". Dus wij weer terug naar de incheckbalie. De grondstewardess was verbaasd dat de stok niet zo mee mocht. Ze deed er een label aan en wij konden weer terug naar "Sonderngepäck". De man die de stok hier aanpakte moest erg lachen om de stok, maar heeft hem keurig op de lopende band gelegd. Voor de 2^e keer gingen we door de poortjes en Arno heeft hier nogmaals zijn excuus aangeboden voor het feit dat hij het over een oude turk had .

Strengere regels

Volgens de medewerkster was het OK, ze volgden alleen maar de regels op en die waren na 11 september vorig jaar, strenger geworden. Wij zijn er verder niet op ingegaan en doorgelopen naar Gate 73 B, waar het vliegtuig om 11.45 uur zou vertrekken. En dat deed ie. Onderweg was het zicht goed. We hebben Duitsland en Oostenrijk goed kunnen zien, maar hierna werd het bewolkt. Kort voordat we bij Athene zouden landen hadden we weer een goed uitzicht, maar we zagen nergens een vliegveld. We hadden het idee dat we zomaar ergens zouden landen. Maar er bleek toch echt een vliegveld en een landingsbaan te zijn.

Athene

Door de slurf liepen we naar de bagagebanden en 15 minuten later zagen we onze rugzakken al aankomen. Toen Arno's katsoena op de band verscheen was dit weer reden voor veel

gelach. Buiten de aankomsthal konden we direct in de rij gaan staan voor de bus naar de haven Piraeus. Het was inmiddels bewolkt geworden en het zag er dreigend uit, veel donkere regenwolken. Ik had nog net genoeg tijd om buskaartjes te kopen. De bus was al propvol toen wij instapten, vooral toeristen en bagage, veel bagage. Achterin de bus vonden we een plekje waar we nog net (klem) konden staan.

Piraeus

De busrit duurde ruim een uur, veel stoplichten en nog veel meer stops. Bij de haven hebben we bij een kaartkantoor een bootkaartje gekocht en hierna zijn we naar de andere kant van de haven gelopen op zoek naar de boot Aptera, die naar Kreta zou varen.

We konden direct de boot op en hebben onze rugzakken op 2 stoelen in een tv-zaal gezet en met onze handbagage met daarin onze waardevolle spullen zijn we weer aan dek gegaan. Hier scheen de zon en konden we heerlijk mensen kijken. Het was druk in de haven. De indruk die we van Athene kregen (in de bus en in de haven) was vies, lawaaierig en vooral druk.

Op zee

Om 20.15 uur vertrok de boot met luid getoeter. We zijn een poos aan dek blijven zitten en genoten van het uitzicht op de haven van Athene. Het weer werd snel slechter, het werd erg bewolkt en het bliksemde in de verte. Toen het vrijwel donker was zijn we naar het snelbuffet gegaan en hebben daar heerlijk gegeten: patatjes, lasagne, vis en Griekse salade. We hadden een ticket zonder cabine (was veel goedkoper) en om 22.15 uur hebben we onze (touringcar)stoelen weer opgezocht om te gaan slapen. Het slapen in zo'n stoel is niet gemakkelijk, Arno is op een gegeven moment op de grond gaan liggen. Overal lagen mensen verspreid op de grond in een slaapzak, op een jack of op een handdoek.

Het deed wel een beetje denken aan een camping met bioscoop (rits open, rits dicht, ritsel, kraak, ritsel) en dan heb ik het nog niet eens over het gesnurk. Ik heb een beetje geslapen en om 3.15 uur zijn we naar de lounge gegaan voor en kop warme koffie.

onderzeeer

Onderzeeër

In de lounge was een thriller op tv (met Griekse ondertiteling), goed om je Grieks te oefenen. Om 4.30 zijn we naar buiten gegaan, het werd al bijna licht. In de verte zagen we af en toe nog wat bliksemflitsen. Net toen Arno even naar de wc was zag ik voor ons in het water een groen lampje en dacht dat het een boei was, totdat het steeds verder boven water kwam: het was een onderzeeboot. Arno heeft er een foto van gemaakt terwijl de periscoop (met lampje) ronddraaide. Even later verdween hij weer onder water. Ik vond het wel raar dat hij zo dicht bij de veerboot was.

Rethymnon

In de verte zagen we de lichtjes van Rethymnon al (ja, toen voeren er nog veerboten naar Rethymnon). Pas toen we de haven invoeren was het helemaal licht geworden. Nadat alle passagiers een glas sinaasappelsap kregen aangeboden gingen we van boord om 6.15 uur. We liepen in de richting van het centrum, waar het nu nog helemaal stil was. Een Papoes (opa) vroeg of ik wilde slapen (hij verhuurde kamers). Bij het busstation kochten we een kaartje voor Georgiopolis, onze rugzakken konden onderin de bus en om 7.30 uur haalden we ze in Georgiopolis weer uit de bus.

Joanna Apartments

We deden onze rugzakken op en liepen naar Joanna Apartments, aan de overkant van de snelweg. We zagen niemand, en zachtjes riep ik : "Niky, kalimera" en toen stak Niky heel verbaasd haar hoofd om de hoek van de deur. Na een hartelijke begroeting konden we een kamer gebruiken totdat de kleine studio in de loop van de dag vrij zou komen. We vonden dit prima, als we onze lange broek maar konden verruilen voor een schone korte broek. We hebben ons even opgefrist en omgekleed en zijn naar het dorp gelopen voor een ontbijt op het plein in de zon.

Toen we weer terug kwamen bij Joanna Apartments was Niky nog druk aan het schoonmaken. Ze was inmiddels 6 maanden zwanger. In augustus zou de baby worden geboren. Ze had tijdens onze vorige vakantie wel gezegd dat er misschien een baby zou komen. Het hondje Zack zat vast aan de ketting in de garage, want de gasten hadden last van zijn geblaf en ze wilden niet altijd dat Zack bij hen kwam. Op ons verzoek mocht hij nu even los en even lekker dollen.

ezel onderweg

Geldautomaat

Toen onze studio klaar was hebben we even geslapen tot 15.00 uur. Hierna op weg naar het dorp om boodschappen te doen. Er was nu in het dorp een geldautomaat (bij Ethon) en ook bij de bank was de geldautomaat uitgebreid met het maestro-vignet. Vorig jaar moesten we nog naar de bank in Vrisses, waar een geldautomaat was.

Bij Café Samaria, eigendom van Stelios, de zwager van Niky, hebben we een café frappé gedronken en yoghurt gegeten. Hierna naar Supermarket Anna gelopen om boodschappen te doen. Anna was er zelf ook en nog net zo spraakzaam als vorig jaar. Ook wijn en raki ingeslagen en hierna heeft Arno heerlijk gekookt.

Toen Yannis, de man van Niky, laat op de avond thuis kwam kreeg hij van ons een flesje korenwijn en dit vond hij geweldig lekker. Toen we in bed lagen hoorden we af en toe getrippel op het dak. Arno had 's avonds al iets zien lopen op een kabel... een muis?

Exopolis

Om 11.00 uur gingen we op weg naar Exopolis voor een wandeling uit het wandelboekje "West Kreta". Het eerste stuk ging over asfalt en hierna liepen we via een smal paadje bergopwaarts met veel stekelige planten langs de kant en dit stond niet in ons boekje. We zagen er al snel uit alsof we mishandeld waren, vol schrammen en bloederige vegen. Op de terugweg konden we volgens de routebeschrijving via de asfaltweg lopen of iets eerder via een kleiner pad dat misschien wel overwoekerd kon zijn.

strand in Georgioupolis vanaf de Agios Nikolas kerk

overwoekerd

In het dorpje stonden 2 oma's die ons vroegen of we naar Georgioupolis wilden. We moesten dan maar de asfaltweg volgen. Eén van de oma's liep wel even met ons mee om de weg te wijzen, maar wij zagen vlak bij, links van de weg een zandpad en een blauwe stip: daar wilden we naar toe. Volgens ons boekje zou dit ook de goede weg zijn. Volgens de oma konden we die weg niet in. Ik heb nog gevraagd waarom niet, maar het kon gewoon niet. Ik heb geprobeerd haar uit te leggen dat we even gingen kijken en zouden proberen of we daar langs konden lopen. Ze snapte het niet of wilde het niet snappen.

We liepen het pad op en kwamen al snel bij een nieuw huis en daar zou het echte pad moeten beginnen. We zagen een metalen hekje en konden dit gemakkelijk opzij duwen en verder lopen. Op de heenweg kwamen we ook al verschillende hekjes tegen die we open moesten doen om verder te kunnen lopen (nu stond daar wel steeds een bordje bij met het verzoek om de hekjes weer te sluiten). Het begin van het pad was wel erg overwoekerd, maar al gauw werd het iets beter. Op een gegeven moment liep het pad parallel aan de asfaltweg en er ook

vlak naast. We zijn toen maar via de asfaltweg weer teruggelopen naar Georgiopolis (de weg die de oma's ons wezen)

Plakias

We wilden graag met de bus van 8.30 uur naar Rethymnon en dan verder reizen naar Plakias, om te zien hoe het daar was. We hebben Niky de huur betaald en zijn toen snel naar de bushalte gelopen, maar dit had niet zo snel hoeven, want de bus vertrok pas om 9.00 uur. In Rethymnon bij het busstation kaartjes gekocht naar Plakias. De bus vertrok stipt om 10.00 uur. We voelden ons erg veilig in de bus, want ook de "Papas" (priester) zat in de bus. En druk dat hij het had met kruisjes slaan. Het was een leuke busrit, we reden langs en door de Kotsifoukloof.

Om 11.00 uur waren we in Plakias en gingen we op zoek naar appartement Anna, dat we op internet hadden gezien. Ik had de adressen echter thuis laten liggen dus dat werd niet gemakkelijk.

busstation Rethymnon

Olive Grove

Na een zoektocht van een uurtje zijn we uiteindelijk bij de Olive Grove terechtgekomen. Een appartementen complex in een olijfboomgaard, een beetje buiten het centrum van Plakias. Hier vonden we een kamer met douche, toilet en keukentje en tot Arno's vreugde een magnetron met oven/grill. 's Avonds in het dorp hebben we een leuk boek gekocht over de komboloi.

Plakias

strand van Plakias

Manoulos

's Avonds aten we bij Manoulos gegeten, waar het was erg druk en heel gezellig was. Later op de avond kwamen naast ons een Duits en Grieks echtpaar te zitten. De Duitse man had met veel moeite een heleboel foto's op tafel uitgespreid zodat ze achterelkaar en boven elkaar één grote foto vormden. Toen Manoulos er aankwam en een tafelkleed over de tafel wilde leggen kon die man weer helemaal opnieuw beginnen. Door alle drukte waren ze ons eten helemaal vergeten, dus het duurde nogal lang voordat we konden aanvallen. Bij de Griek naast ons waren ze de kip vergeten. Hij kon al wel beginnen met brood en Arno had nog wel een beetje water over...

noodweer

Vanochtend was het bewolkt, maar dat vonden we niet zo erg, konden we een lekkere wandeling maken. Op weg naar het dorp voelden we een paar regendruppels en voor dat we goed beseften was het opeens noodweer: stortregen, onweer en bliksem! De zee in de baai zag al snel bruin van al het regenwater met modder dat de zee in stroomde.

kloof bij Plakias

waterwerker

Tijdens een wandeling naar Mirthios, bergopwaarts, zagen we een bijzondere bron met veel waterbekkens. Als echte Nederlandse waterwerkers hebben we hier de boel een beetje schoongemaakt en het systeem een beetje verbeterd, zodat het water weer beter van hoog naar laag kon stromen.

in de kloof

Langs smalle, soms verregende, weggespoelde en ingestorte paadjes kwamen we uit bij een picknickplaats, met een mooi uitzicht op de berg aan de andere kant van de Kotsifoukloof. Op de terugweg in de kloof zagen we bij de rivier een ruïne van een molen en daar hebben we even geschuild voor een kleine regenbui. Aan de andere kant van de rivier stond een oud kerkje en via stapstenen in de rivier kon je daar komen. Arno heeft nog even een steenmannetje voor het kerkje gebouwd.

kloof bij Plakias

verhuizen

Na een dag aan het strand kwamen we weer terug waren bij het appartement en daar hoorden we dat we moesten verhuizen, want de nieuwe Tsjechische gasten wilden allemaal bij elkaar verblijven. We kregen een half uur de tijd om ons te douchen en onze spullen te pakken.

De dochter van de eigenaresse Angelica, Maria, bracht ons in de pin-up-truck naar het hoger op de heuvel gelegen appartementen complex. Hier hadden we een compleet dakterras tot onze beschikking met een mooi uitzicht.

's Avonds waren we in het centrum van Plakias en daar hebben we met taxi chauffeur Georgos afgesproken dat hij ons de volgende dag naar Chora Sfakion zou brengen. We reizen graag met het openbaar vervoer, maar met de bus zouden we via Rethymnon en Vrisses een halve dag onderweg zijn.

Chora Sfakion

De taxichauffeur Georgos sprak een beetje Engels. Arno en Georgos hadden een heel gesprek over de komboloi die in de taxi aan het spiegeltje hing. Georgos had ook nog 5 of 6 komboloi 's thuis. De mooiste had hij in zijn broekzak en Arno mocht hem even vasthouden. Toen we in Chora Sfakion waren kreeg Arno een van zijn komboloi 's als geschenk.

De rit naar Chora Sfakion was bijzonder mooi. We waren om 9.30 uur bij de haven in Chora Sfakion. Bij de kiosk heb ik de bootkaartjes naar Loutro gekocht en bij Andrea, een vriend van Georgos heb ik nog een boekje gekocht over Kreta.

soms legt de veerboot aan bij het strand om materialen uit te laden

Loutro

Op de boot was het druk met mensen die de Samariakloof "easy-way" gingen lopen. Toen we na 15 minuten varen in Loutro van de boot op het strand stapten vroeg iedereen of we kamers wilden hebben. We vonden een kamer bij Kri-Kri, aan de achterkant van het dorpje, tegen de bergen, lekker rustig, vlak bij het hek waar je het E4 pad oploopt naar Sweetwater Beach. Bij Kri-Kri hebben we gegeten, maar Kostas werkte daar niet meer. Hij werkte nu bij Limani, twee tavernes verderop, richting het strandje.

Later op de avond hebben we bij Limani iets gedronken met Kostas en hij vertelde dat hij ons wel had gezien, maar dat hij wegens een ruzie niet meer op het terras van Kri-Kri mocht komen.

een spelletje Tavli bij Kri-Kri

Livaniana

Om 10.30 uur liepen we naar Livaniana om hiervandaan naar de Aradena kloof te lopen. Bij Old Phoenix zagen we dat het E4 pad heel anders liep dan vorig jaar. Er was nu een grind/zandpad van Phoenix naar Livaniana aangelegd, zodat nu ook auto's Phoenix konden bereiken. In Livaniana, bij de taverne van Nikos hebben we een frappé gedronken en 3 glazen geitenmelk met wat paximadi brood.

We hoorden in de verte een man schreeuwen, maar volgens Nikos was dit een gek. Zolang als deze man maar veel praatte was er niets aan de hand.

Aradena kloof

Achter Livaniana liepen we de berg af in de richting van de kloof en daar zagen we de eerste roofvogels al, vale gieren. Onder aan de berg, bij de oude olijfboom foto's gemaakt van de vogels die naar hun nesten in de rotsen vlogen.

vale gier

In de kloof liepen we in de richting van Aradena, met af en toe flink wat klauteren en klimmen. Arno liet nog een keer zijn stok vallen en moest toen weer terug, want zonder zijn katsouna gaat hij echt niet verder.

ijzeren ladders in de Aradenakloof

ijzeren ladders

In de kloof stonden nog de oude ijzeren ladders waarlangs je omhoog kon klimmen. Maar aan de linkerkant van de kloof had men een nieuw pad aangelegd, een soort trap, compleet met armleuningen, tegen de berg op en later weer omlaag, zodat je niet langs de ladders hoefde, als je dit niet wilde of durfde.

Brug

Toen we onder de brug door liepen zagen we verderop links en rechts van ons een pad waarlangs je de kloof bergopwaarts uit kon lopen. We namen het linker pad omhoog, zodat we ook nog het verlaten dorp Aradena konden bezoeken.

de kalderimi links en rechts van de kloof

Wel zouden we dan over de brug moeten lopen om de kloof over te steken om weer naar Loutro te lopen.

Volgens mij durfde ik dit nu wel. Vlak bij de brug was een kiosk waar ik me met een flesje "exota" nog wat moed heb ingedronken.

de brug over de Aradenakloof

Strak voor me uitkijkend liep ik de brug over, hopennd dat er geen auto aan zou komen, want dat maakt een kabaal en dan rammelen de houten balken waar je op loopt. Het ging goed. Totdat mijn wandelstok bleef haken in een gat in de balken. Ik durfde niet te kijken naar mijn stok, want dan zou ik ook door het gat in de balken zien hoe hoog we liepen (ca. 138 meter) Dus ik trok aan mijn stok om hem uit het gat te krijgen. Gelukkig liet deze snel los en kon ik snel doorlopen naar het eind van de brug. Ik kon het!!! Ik durfde het!!!

Anopoli

Via een kalderimi, een oude geplaveide weg, liepen we in de richting van Anopoli. Op het dorpsplein zaten de oudjes voor het kafenion. We liepen door tot de zendmasten en merkten toen dat we de afslag naar het kerkje Agia Eikaterina hadden gemist.

Met het uitzicht op Loutro, ca. 700 meter lager, zijn we de berg afgedaald, met pijn en moeite soms, want er liggen veel kleine steentjes en dat loopt niet gemakkelijk de berg af, vooral niet op de steile plekken. Pas tegen 19.00 uur waren we weer veilig terug in Loutro.

Loutro

Sweetwater Beach

De wandeling naar Sweetwater Beach was schitterend, maar op het strand was het erg druk met toeristen en tentjes. 's Avonds gingen we naar Kri-Kri om Nikos te helpen met het vertalen van de menukaart en te bemiddelen tussen Kostas en Nikos om hun ruzie bij te leggen. Na een drukke, maar productieve avond lagen we pas om 4.00 uur in bed. We zouden de volgende dag weggaan maar we hebben dit maar een dagje uitgesteld. We hebben vakantie.

Sweetwater Beach

Lykos Bay

Na het ontbijt wandelden we in de richting van Marmara Beach en bij Lykos, waar je de kliffen op moet klimmen, leek het ons verstandiger om niet verder te lopen want het was best heet en we hadden maar 1 fles water bij ons. Deze wandeling zouden we in een volgende vakantie gaan doen.

Onze laatste avond was erg gezellig en de raki raakte nooit op! Arno leek wel een tank: gooi maar vol! En vol werd de tank!

Busrit

We namen afscheid van alle bekenden en gingen met de boot naar Chora Sfakion. We zouden weer terug gaan naar Georgiopolis. De bus naar Vrisses zou om 11.00 uur vertrekken, dus we hadden nog genoeg tijd om een kaartje te kopen en wat te drinken. Arno voelde zich niet echt lekker (veel raki of sfakian pie als toetje, of allebei).

Na een koffie en een yoghurt op het terras bij Stavris stapten we om 11:00 uur in de volle bus. Arno voelde zich nog steeds niet lekker en voordat we boven op de eerste berg waren moest hij overgeven. O, jee, wat nu. In mijn rugzak had ik een plastic tasje met koekjes en deze heb ik snel lee gekieperd, zodat Arno de zak kon volspugen. Gelukkig zaten we in een oude bus, met ramen die open konden en kon ik de zak zo weggooien, de Imbroskloof in. Arno voelde zich hierna een stuk beter.

Askifou hoogvlakte

Georgiopolis

Bij Joanna Apartments konden we een appartement uitkiezen, we kozen voor studio 8 (hadden we nog niet eerder gehad.) De kamer moest nog schoongemaakt worden, maar dat vonden we niet erg, we hebben onze spullen uitgepakt en in de kast gelegd en gehangen en zijn naar het strand gegaan.

Komboloi

In Rethymnon waren we op zoek naar een komboloi voor Arno. In het centrum, in een klein winkeltje, bij een jongeman die erg goed Engels sprak (en Duits) zagen we mooie kombolois. De verkoper wist er ook veel van en vond het leuk dat Arno zich er ook in verdiept had. Hij had veel keus en Arno zocht een mooie rode faturain komboloi uit.

Vrissinas

We gingen met de brommer in de richting van Armeni om nog eens te proberen het klooster op de Vrissinas te bereiken (poging 2). Maar met de brommer was het langs deze weg ook niet te doen. Toen zijn we op weg gegaan naar de Mili kloof. Bij Theodosius (Josef) in de taverne hebben we heerlijk geluncht en hierna nog even de kloof ingelopen in de richting van de bron.

het kerkje/klooster "Agia Pnevma" op de Vrissinas

in de Milikloof

Kournas meer

Om 9.30 uur vertrokken we lopend naar het Kournas meer om te kijken of we de wandelroute in de richting van Alikambos-Vrisses konden vinden. We liepen langs de rechterkant van het meer, staken de dam over en toen onder de struiken door kwamen we uiteindelijk op het grindpad langs het meer. Toen bergopwaarts door een rivierbedding/kloof/ravijn op zoek naar steenmannetjes en blauwe stippen. Het was een mooie kloof, met veel "geitenkleedjes" en veel kruiden. Op de rechterhelling zagen we blauwe stippen, maar daar was een stuk berg naar beneden gestort en het pad was nergens meer te bekennen. Aan de ander kant van de helling hebben we nog gezocht naar blauwe stippen, maar de struiken (vooral Jeruzalem salie) stonden schouderhoog en prikten behoorlijk. Dus zijn we maar weer dezelfde weg

teruggelopen. Arno had last van zijn knie ik had last van mijn bovenbeenspieren. Op de terugweg hebben we bij een lekke waterslang in de olijfboomgaard onze fles water gevuld (er zat alleen nog een klomp ijs in) en even ons hoofd afgekoeld.

visser op weg naar de haven van Georgioupolis

Gouves

We namen afscheid van onze vrienden in Georgioupolis en stapten op de bus naar Heraklion. Hier stapten we over in de bus naar Gouves. We wilden hier Yiannis in zijn taverne "Megas Alexandros" bezoeken. Toen we het appartementen complex "John and Mary" ontdekten, gingen we op zoek naar de taverne van Jiannis, maar die was er niet meer. Er was nu een rent-a-car bedrijf op die plek. De eigenaar van "John and Mary", Michalos vertelde ons dat Jiannis in een taverne verderop werkte. In de bar zagen we nog een aantal bekenden, Nederlandse toeristen die la jarenlang hier komen. In het nieuwe appartementen complex huurden we voor 1 nacht een kamer en zijn we later naar Analipsis gelopen op zoek naar taverne Hercules waar Yannis zou werken. En we vonden hem daar ook. 's Avonds hebben we daar heerlijk gegeten.

zonsondergang in Gouves

Chersonissos

Na het ontbijt liepen we langs het strand naar Chersonissos gelopen, ca. 10 kilometer verderop. Daar wilden we toch een keer kijken. En dat hebben we even gedaan. We zagen alleen tavernes, hotels, schreeuwende toeristen en toeristenwinkels... We hebben toen de eerste bus terug genomen naar Gouves.

De volgende dag vertrokken we met de bus naar Heraklion. Daar overgestapt in de bus naar het vliegveld op weg naar huis. De vakantie was jammer genoeg weer veel te snel voorbij.

